91. பெண்வழிச் சேறல்

901. *மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்*
வேண்டாப் பொருளும் அது

மனைவியை விரும்பி அவளுக்கு அடங்கி நடப்பவர்
மறக்க வேண்டியது மாட்சிமைப் பயனை!
மாபெரிய காரியங்களையும் கடமையையும்
மறக்கும் பொருளும் அதுவே !

902. *பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்*
நாணாக நாணுத் தரும்

கடமையைப் பெரிதாக எண்ணிப் பேணாமல்
கட்டிய மனைவியின் விருப்பத்தை மட்டுமே
கடமையே எனப் பெரியதாக எண்ணியவனின்
வெள்ளமென இருக்கும் செல்வம்
வெட்கக் கேட்டுக்குரியதாகி வேதனையைத் தரும் !

903. *இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்*
நல்லாருள் நாணுத் தரும்

இல்லாள் முன் பணிந்து தாழ்ந்து போகும்
இயல்பு கொண்ட ஆண்மகன் – மிக்க
ஆண்மையுள்ளவர் நடுவே செல்ல
ஆனமட்டும் நாணம் ஆக வரும் என்றும் !

904. *மனையாளை யஞ்சும் மறுமையி லாளன்*
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று

மனைவிக்கு எப்போதும் அஞ்சும்
மறுமைப் பயன் இல்லாதவன் – அரிய
செயல் புரியும் ஆண்மை யுடையவனாக இருந்தாலும்
செருக்கான “வீறு” எனும் சிறப்பு இருக்காது !

905. *இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்*
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்

இல்லாளுக்கு எப்போதும் அஞ்சுபவன்
இல்லம் முழுதும் தான் தேடிய செல்வமாக
இருந்தாலும் அதன் மூலம் நல்லார்க்கு
இணங்கும் நல்ல செயல் செய்ய அஞ்சுவான் !

906. *இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லாள்*
அமையார்தோ ளஞ்சு பவர்

'இமையார்' என்ற தேவரைப் போல்
இன்பமாக வாழ்ந்தாலும்
இல்லாளின் தோள் தழுவும்
இன்பத்திற்காக அடங்கி அஞ்சுபவனுக்கு
இல்லாது போகும் பெருஞ் சிறப்பு !

907. *பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்*
பெண்ணே பெருமை உடைத்து

பெண் ஏவல் செய்வதைச் சிரமேற்கொண்டு
பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆண்மையை விட
பெண்மையின் சிறப்பான நாணத்தை கொண்ட
பெண்ணின் பெண்மையே பெருமை உடைத்து !

908. *நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்*
பெட்டாங் கொழுகு பவர்

நண்ணுதலாள் எனப்படும் நல்ல நெற்றியுடைய
நல்ல அழகுள்ள பெண்ணிடம் மயங்கி
நவிலும் சொல்லை அப்படியே ஏற்று நடப்பவர்
நண்பர்களின் குறையையும் தீர்க்க மாட்டார்
நன்மைகளைப் பிறருக்கும் செய்ய மாட்டார் !

909. *அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்*
பெண்ணேவல் செய்வார்கண் இல்

ஆணவம் கொண்ட பெண்கள் இருக்கின்ற
ஆணைகளுக்கு அடங்கி இயங்கும்
ஆண்கள் அறச்செயல்களையும்
ஆகின்ற பொருள் வருவாயையும்
ஆன பிற இன்பங்களையும் தேட முடியாது !

910. *எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்*
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல்

எண்ணி முடிவு காணும் நெஞ்சுறுதி
என்றும் உடையவர்க்கு மதி மயங்கி
பெண்ணையே சுற்றிச் சுற்றி வந்து சேரும்
பெரும் அறியாமை எனும் பேதைமை இருக்காது !